

سچ و پیوتو قرآن

توازن عددی در ترکیب کلام

استاد فیلیپ حمید محسن

ترجمه حسین صابوری

الف) اهلیت و فرقہ و توازن عددی

رسول اکرم(ص) خود و اهلیت خویش را به «کسا» گرامی داشت. اهلیت پنج تن اند: محمد، علی، فاطمه، حسن و حسین [علیهم السلام] یعنی همانان که پیامبر در شأن ایشان فرمود: «پروردگارا، اینان اهلیت منند...». این فرموده، حدیث کساء است و آن پنج تن، اصحاب کساء.

- مشاهده می کنیم که اشتقاچهای کلمه «کساء» در قرآن کریم پنج بار و درست به عدد اصحاب کساء به کار رفته است. این اشتقاچات عبارتند از «فسکونا»، «نسکوها»، «واکسوهم»، «کسوتهم» و «کسوتهن».

- در کتب فرقیین آمده است که امامان پس از رسول خدا(ص) دوازده نفرند که همگی آنان از قریش می باشند. این در حالی است که از سوی دیگر در قرآن نیز کلمه امام (در حالات مختلف جمع و مفرد و مجرد و مضارف) دوازده بار و بدین شرح آمده است:

امام = دو بار   امامهم = یک بار

اماماً = پنج بار   اماماً = چهار بار

این یک دلیل عددی قرآنی است که می‌تواند مذهب شیعه دوازده امامی را تأیید کند.
همچنین می‌بینیم که جمله «الائمه من قريش» (امامان از قریشند) از دوازده حرف تشکیل
یافته است. علاوه بر این مشتقات کلمه «شاع» یا «شیع» - که نام شیعه از آن گرفته شده -
در قرآن کریم دوازده بار به کار رفته است. نیز، امام علی علیهم السلام که اولین امام است
نامش (علی بن ابیطالب) از دوازده حرف تشکیل می‌یابد و اوست «العروة الوثقى» و
«الصديق الاكبر» و مقصود از آیه «و يتلوه شاهد منه» و اوست «امیر المؤمنین». هر یک از
این کلمات که در وصف او آمد، از دوازده حرف تشکیل شده است. نکته قابل ملاحظه دیگر
آن که، پس از حذف حروف مکرر از کلمه «امیر المؤمنین» تنها هفت حرف خواهد ماند و در
صورت حذف حروف مکرر از عبارت «علی بن ابیطالب» نیز همان هفت حرف می‌ماند.
آخرین نکته آن که، تعداد حروف اسمی ائمه علیهم السلام پس از حذف حروف مکرر،
دوازده حرف است.

ب) فاتحة الكتاب و توازن عددي

سوره فاتحه الکتاب یا حمد دارای هفت آیه است که در مقام بررسی توازن عددی این سوره به موارد ذیل دست می‌یابیم:

۱- کلمه «الله» با دیگر اسمای حسنای الهی هفت بار تکرار شده است:

الرَّحِيمُ = دو بار
اللَّهُ = دو بار

الرحمن = دو بار
مالك = یک بار

۲- در این سوره هفت صفت یا به عبارت دیگر هفت اسم که در نقش صفت قرار گرفته‌اند، وجود دارد که عبارتند از:

الرحمن (صفة الله) = دو بار
رب (صفة الله) = يك بار

**الرَّحِيمُ (صَفَةُ اللَّهِ) = دُوْ بَار
الْمَالِكُ (صَفَةُ اللَّهِ) = يَكْ بَار**

المستقيم (صفت صراط) = يك بار

۳- در این سوره هفت حرف (در مقابل اسم و فعل) به کار رفته است که عبارتند از:

- باء در «بسم»
- «علی»، دو بار در کلمة «علیهم»
- واو در «ولا»
- لام در «للہ»

- واو در «وایاک»

توازن میان فاعل و مفعول: در سوره فاتحه چهار فاعل و چهار مفعول بدین ترتیب وجود دارد:

فاعلهای: ۱- ضمیر مستتر در کلمه «عبد»

۲- ضمیر مستتر در کلمه «نستعین»

۳- ضمیر مستتر در کلمه «اهدنا»

۴- ضمیر متصل در کلمه «انعمت»

مفعلهای: ۱- مجرور در کلمه «بسم» که در محل نصب است و به فعل محذوفی تعلق دارد.

۲- ضمیر نصب در کلمه «ایاک»

۳- ضمیر متصل «نا» در کلمه «اهدنا»

۴- کلمه صراط در عبارت «اهدنا الصراط»

توازن در تقسیم اسمها به جامد و مشتق: در فاتحه الكتاب^۹ اسم جامد و در مقابل آن اسم مشتق قرار دارد.

اسمهای جامد عبارتند از: «اسم»، «الله»، «الحمد»، «الله»، «العالمين»، «يوم»، «الدين»، «الصراط» و «صراط» (دوم).

اسمهای مشتق نیز بدین ترتیب است: «الرحمن»، «الرحيم»، «رب»، «الرحمن» (دوم)، «الرحيم»، «مالك»، «المستقيم»، «المفضوب» و «الضالين».

توازن در افعال: در سوره حمد چهار فعل آمده است که عبارتند از: «عبد»، «نستعین»، «اهدنا» و «انعمت». این چهار فعل به صورتی هماهنگ و متوازن از چند جهت قابل دسته‌بندی است: از نظر مجرد و مزید بودن، به دو فعل مجرد (عبد و اهدنا) و دو فعل مزید (نستعین و انعمت) و از نظر صحت و اعتلال، به دو فعل صحیح (عبد و انعمت) و دو فعل معتدل (نستعین و اهدنا) تقسیم می‌شوند.

اشارة به این سوره در قرآن کریم: آیه ۷۸ سوره حجر چنین می‌گوید: «ولقد آتيناك سبعا من المثانى والقرآن العظيم»^۱ آن گونه که مشاهده می‌کنید این آیه که گویای این است که سوره حمد هفت آیه دارد، خود از هفت کلمه تشکیل یافته است و اگر تعداد کلمات موجود

در این عبارت را از عدد حروف آن کسر نماییم، عدد ۲۹ به دست خواهد آمد که بیانگر تعداد کلمات موجود در سوره فاتحه است.

- ج) عدد هفت در بخشی از آیه‌های قرآن:
- در سوره مؤمنون مشاهده می‌کنیم که مراتب خلقت انسان هفت مرتبه و مرحله است.
خداوند می‌فرماید:
  - و لَقْدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سَلَالَةٍ مِّنْ طِينٍ (ما انسان را از مایه‌ای از گل آفریدیم)
  - ثُمَّ جَعَلْنَا نَطْفَةً فِي قَرْأَةٍ مَكِينٍ (سپس آن را نطفه‌ای ساختیم در قرارگاهی استوار)
  - ثُمَّ خَلَقْنَا النَّطْفَةَ عَلْقَةً (سپس نطفه را به صورت خونی بسته درآوردیم)
  - فَخَلَقْنَا الْعَلْقَةَ مَضْغَةً (و آن خون بسته را به صورت پاره‌ای گوشت درآوردیم)
  - فَخَلَقْنَا الْمَضْغَةَ عَظَاماً (و آن پاره گوشت را استخوانی قرار دادیم)
  - فَكَسَوْنَا الْعَظَامَ لَحْماً (پس بر آن استخوان گوشت پوشانیدیم)
  - ثُمَّ اشْتَأْنَاهُ خَلْقاً آخِرَ (و سپس آن را به صورت خلقتی دیگر بدد کردیم)
در همین سوره و درست دو آیه بعد، ذکری از آسمانها به میان آمده است و این که خداوند آسمانها را نیز هفتگانه قرار داده است: «و لَقْدْ خَلَقْنَا فُوقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَ مَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ» (بر بالای سر شما هفت آسمان بیافریدیم و از این مخلوق بی خبر نبودیم).
شایسته ذکر است که در این جا به روایاتی نظر انکیم که می‌گوید: امام علی علیه السلام در کعبه - قبله مسلمانان - دیده به جهان گشود. کلمه «قبله» (در شکل مجرد و مضاف به ضمایر) هفت بار در قرآن کریم به کار رفته است:

قبلتہم = دو بار

القبلة = چهار بار

قبلتک = یک بار

برخی از روایات چنین می‌گوید که علی علیه السلام بلا فاصله پس از ولادت نخستین آیات سوره مؤمنون را تا آیه «الذین يرثون الفردوس هم فیها خالدون» در مقابل رسول خدا

قرائت کرد و جالب آن است که آیه مراتب خلقت انسان و آفرینش آسمانهای هفتگانه،
بلافاصله پس از این آیه قرار می‌گیرد.

در آیه ۲۵ سوره نور شاهد آنیم که تمثیلی که برای نور خداوند بیان شده، به هفت مرحله

اشارة دارد:

«مثل نوره كمشکاة

فيها مصباح

المصباح في زجاجة

الزجاجة كانها كوكب دری

يوقد من شجرة مباركة زیتونه لاشرقية ولا غربية

يكاد زيتها يضيء ولولم تمسسه نار

نور على نور»

در آیه ۴۳ همین سوره نیز آنجا که خداوند به فرستادن ابرها و فرو فرستادن باران و
مشیت الهی در این مورد می‌پردازد، شاهد همین تقسیم هفتگانه هستیم:

«اللَّهُ تَرَانِ اللَّهُ يَرْجِي سَحَابَةً

ثُمَّ يَؤْلِفُ بَيْنَهُ

ثُمَّ يَجْعَلُهُ رَكَاماً

فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خَلَالِهِ

وَيَنْزَلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جَيْلٍ فِيهَا مِنْ بَرْدٍ

فَيُصَبِّبُ بَهُ مِنْ يَشَاءُ

وَيَصْرُفُهُ عَنْ يَشَاءُ»

د) رابطه عددی میان کلمات منضاد در قرآن با همدیگر

در قرآن کلماتی وجود دارد که از نظر معنی در مقابل همدیگر قرار دارند و به اندازه
یکدیگر تکرار شده‌اند. مثلًا کلمه «ایمان» ۱۷ بار در قرآن آمده که کلمه «کفر» نیز که در
مقابل آن قرار دارد به همین تعداد آمده است. در جدول ذیل نمونه‌هایی از این تقاضی را
آورده‌ایم:

كلمة مقابل	كلمة
الكفر	الايمان
الآخرة	الدنيا
الخبيث	الطيب
الاصال	الغدو
ضرا	نفعا
ضره	نفعه
ينهون	يأمرون
عالها	سافلها
الاعلون	الاسفلون
كاذب	صادق
مصدق	كذاب
الحر	البرد
غدا	الامس
رحمتى	غضسى
شفاعة	خرى
اخت	اخ
شاربون	أكلون
تعلنون	تسرون
افندة	اعين
الرشد	لغى
عدوان+عدواننا	مودة
السلم	الحرب
ميّتا	حيّا

این تساوی و توازن عددی بدین صورت به وجود نیامده است که این کلمات متقابل، در همه جای قرآن در کنار هم ذکر شده و در نتیجه چنین تقابلی حاصل شده است، زیرا چنین تقابل و توازنی یک توازن خود بخودی [او فاقد ارزش قابل ذکر] خواهد بود. به این مثال دققت کنید: کلمه «حیا» که مقابله کلمه «میتا» است در آیه‌ای از آیات قرآن به همراه آن ذکر نشده و بلکه در هیچ سوره‌ای نیز این دو کلمه با یکدیگر جمع نشده‌اند، با این حال توازن عددی میان دفعات تکرار کلمه در سرتاسر قرآن برقرار است.

۶) روابط عددی [و توازن] میان اسامی مفرد و جمع

ما شاهد توازن عددی میان کلمه مفرد و همان کلمه به صورت جمع در قرآن کریم هستیم. به عنوان مثال، کلمه «باب» در قرآن ۱۰ بار به کار رفته و کلمه «ابواب» نیز که جمع باب است، همان ۱۰ بار به کار رفته است.

همین کلمه «باب» با تنوین نصب، دو بار آمده و کلمه ابواب نیز در حالت نصب دو بار آمده است.

در جدول ذیل تعداد نمونه‌های از این توازن عددی میان برخی از کلمات مفرد و جمع همان کلمات را ثبت کرده‌ایم.

کلمه در حالت مفرد	دفعات ذکر شده	کلمه در حالت جمع	دفعات ذکر شده
باب	۱۰	ابواب	۱۰ بار
بابا	۲	ابوابا	۲ بار
ایدی	۵	ایدی	۵ بار
مال	۱۱	اموال	۱۱ بار
رأس	۲	رؤوس	۲ بار
عورة	۲	عورات	۲ بار
عيون	۹	عيون	۹ بار
محکمة	۱	معکمات	۱ بار
الامانة	۱	الامانات	۱ بار
ابیض	۱	بیض	۱ بار

١ بار	مجموعون	مجمع
١ بار	اجنحة	جناح
١ بار	(ال) محبيون	محبب
١ بار	الصديقون	الصديق
١ بار	قربات	قربه
١ بار	قراطيس	قرطاس
١ بار	(ال) كوافر	كافرة
١ بار	(ال) منصورون	منصور
١ بار	(ال) والدات	والدة
١ بار	متربصون	متربص
١ بار	(ال) سارقون	سارق
١ بار	(ال) مصيطرون	مصيطر
١ بار	اسفارنا	سفرنا
١ بار	ظلالها	ظلها
١ بار	ظلمون	ظلم
١ بار	(ال) عاصفات	عاصفة
١ بار	جماله	جمال
١ بار	كاشفات	كاشفة
١ بار	ينابيع	ينبع
١ بار	(أ) موسعون	الموسوع
٢ بار	محرومون	محروم
٢ بار	ملومين	ملوما
٣ بار	معدودات	معدودة
٢ بار	(ال) اصوات	صوت
٢ بار	مسابيع	مسابح
٤ بار	اخوة	اخ

۳ بار	میتنه
۶ بار	خوبیه
۶ بار	ضعفنا
۶ بار	طریقه
۶ بار	قدم
۶ بار	لونها
۴ بار	ضعیفنا

و) رابطه عددی در ضمایر متصل به اسم

علاوه بر آنچه ذکر شد، در قرآن کریم نوعی از تساوی و توازن میان تعداد کاربرد ضمایر را می‌یابیم، از این نظر که گاه ضمیر مفردی به یک اسم اضافه شده و گاه ضمیر جمع به همان اسم اضافه شده [او در هر یک از این دو حالت به تعدادی یکسان آمده است]. مثلاً کلمه «اهلی» که در آن واژه «اهل» به ضمیر متکلم مفرد اضافه شده سه بار تکرار شده و کلمه «اهلنا» نیز که در آن «اهل» به ضمیر متکلم جمع اضافه شده سه بار تکرار شده است.

در جدول ذیل شاهد مثالهای از این نوع هستید:

اسم + ضمیر مفرد	همان اسم + ضمیر جمع	تعداد دفعات تکرار
نوره	نورهم	۴ بار
مثله	مثلهم	۴ بار
اهلی	اهلنا	۳ بار
ذیتها	ذیتهن	۳ بار
مولاه	مولاهم	۶ بار
حسبه	حسبهم	۶ بار
سعیه	سعیهم	۶ بار
ثیابک	ثیابکم	۶ بار
بنیانه	بنیانهم	۶ بار

۱ بار	خلفکم	خللک
۱ بار	طعامکم	طعامک
۱ بار	جمهم	جمله
۱ بار	بعدکم	بعدی
۱ بار	اخذهم	اخذه
۱ بار	كتابکم	كتابك
۱ بار	رسلکم	رسلك
۱ بار	منامکم	منامک
۱ بار	حستنا	حسوتى
۱ بار	ظائزهم	ظائزه
۱ بار	بأسهم	بأسه
۱ بار	عشيرتهم	عشيرتك
۱ بار	نباهم	نباه
۱ بار	موعدهم	موعدى

ز) رابطه مددی میان اسم مفرد و اسم جمع در حالت اضافه به ضمیر مفرد و ضمیر جمع
 گاه هم اسم و هم ضمیری که پس از آن قرار گرفته به صورت مفرد می آید و در مقایسه
 آن با همین اسم در حالت جمع و در حالتی که ضمیر پس از آن نیز جمع می باشد ملاحظه
 خواهیم کرد که هر دو دسته به یک تعداد تکرار شده است، آن گونه که در این کلمات مشاهده
 می کنید:

اسم مفرد + ضمیر مفرد	همان اسم و همان ضمیر	دفعات ذکر شده	در حالت جمع
۳ بار	الستكم	لسانك	
۴ بار	اجورهم	اجره	
۲ بار	آخراتهن	اختها	

۱ بار	بیوتهن	بیتها
۱ بار	رَحْلَهُمْ	رَحْلَهُ
۱ بار	خَطِيئَتِهِمْ	خَطِيئَتِهِ
۱ بار	ظَهَرَكُمْ	ظَهَرَكُ
۱ بار	قُلُوبَهُنَّ	قُلُوبَهَا
۱ بار	أَعْمَامَكُمْ	أَعْمَامُكُ

ج) روابط مددی در افعال

۱- در افعال امر: در برخی از افعال، آن گونه که در جدول ذیل آمده است، شاهد توازن و تساوی عددی میان تعداد دفعات تکرار یک فعل امر مفرد با دفعات تکرار همان فعل در حالت جمع هستیم:

تعداد موارد تکرار	امر جمع	امر مفرد
۴ بار	أَتَرَا	أَنْتَ
۳ بار	أَفْرَأَوا	أَفْرَأَ
۲ بار	أَبْنَا	إِنْ
۲ بار	أَدْعَوا	أَدْعَ
۲ بار	اسْتَقِيمُوا	اسْتَقِمْ
۱ بار	اَتَخْذُوهُ	اَتَخْذِهُ
۲ بار	اسْكَنُوا	اسْكُنْ
۱ بار	أَحْسَنُوا	أَحْسِنْ
۱ بار	اَرْكَبُوا	اَرْكِبْ
۱ بار	اسْأَلُوهُمْ	اسْأَلْهُ

۶- در المقادیر مضارع: ما در مقایسه افعال مضارع در حالت مفرد بودن فاعل با همان افعال البته در حالت جمع بودن فاعل شاهد تساوی تعداد موارد تکرار در قرآن هستیم، آن

گونه که در این جدول نشان داده شده است:

دفعات ذکر شده	همان فعل با فاعل جمع	فعل مضارع با فاعل مفرد	يذَّكر
عبار	يذَّكرون		
٨ بار	يرون		يُرى
٦ بار	نرى		أُرِى
٤ بار	ندعوا		أُدْعُو
٣ بار	يقطعنون		يُقطَّع
٣ بار	يبخلون		يُبَخَّل
٣ بار	يسألون		يُسَأَل
٣ بار	يجمعون		يُجْمَع
٢ بار	تؤتون		تُؤْتَى
٢ بار	نظنك		أَطْنَك
٢ بار	يستعجلون		يُسْتَعْجِل
٢ بار	ينتهوا		يُنْتَهِي
٢ بار	يقصون		يُقْصَى
٢ بار	يستاذنونك		يُسْتَأْذَنَك
١ بار	ابغى		ابْغَى
١ بار	ابتغى		ابْتَغَى
١ بار	(لا) تبغوا		(لَا) تَبْغُوا
١ بار	يحرّمون		يُحرَّم
١ بار	يحتسبون		يُحْتَسَب
١ بار	يسرفوا		(لَا) يُسَرِّف
١ بار	ليسكتوا		لِيسْكَنَ
١ بار	يصرّون		يُصْرَّ

۱ بار	يعرضوا	يعرض
۱ بار	يقطنطون	يقطن
۱ بار	يتتكلمون	يتكلم
۱ بار	يسقون	يسقى
۱ بار	يطعمون	يطعم
۱ بار	يعطمنون	يعطمنى
۱ بار	يقدذون	يقذف
۱ بار	ينتظرون	ينتظر
۱ بار	ينكحن	تنكح
۱ بار	تنقمنون	تنقم
۱ بار	ليؤمنَّ	ليؤمنَّ
۱ بار	يكفلونه	يكفله
۱ بار	يبطشون	يبطش
۱ بار	يبخسون	يبخس
۱ بار	يلدوا	يلد
۱ بار	ان يتركوا	ان يترك
۱ بار	يُصرفون	يُصرف
۱ بار	تؤمر	تؤمر
۱ بار	يُبعثون	يُبعث
۱ بار	يتوفون	يتوفى
۱ بار	يسقون	يسقى

۴- در افعال ماضی: هنگامی که برخی از افعال ماضی را که فاعل آنان مفرد است، با همان فعل در حالتی که فاعلش جمع است، مقایسه کیم، شاهد همین توازن و تساوی در تعداد موارد تکرار خواهیم بود، آن گونه که در گروه افعال ذیل مشاهده می شود:

دفاتر ذکر شده	همان فعل با فاعل جمع	فعل ماضی با فاعل مفرد
۶ بار	شهدوا	شهد
۳ بار	مرروا	مر
۲ بار	ذکروا	ذکر
۲ بار	اساؤوا	اساء
۲ بار	پیشوا	پیش
۲ بار	ظلوا	ظلّ
۲ بار	استغفروا	استغفر
۲ بار	ابتغوا	ابتغى
۱ بار	ارتدوا	ارتَّدَ
۱ بار	اسرفوا	اسرف
۱ بار	ارتباوا	ارتَاب
۱ بار	ادارکوا	ادَّارَك
۱ بار	احسوا	احسَنَ
۱ بار	احطنا	احطَتْ
۱ بار	خشينا	خشيت
۱ بار	شرعوا	شرع
۱ بار	عزموا	عزم
۱ بار	وهنوا	وهن
۱ بار	استیأسوا	استیأْسَ
۱ بار	صدوا	صَدَّ
۱ بار	حملوا	حمل
۱ بار	سنلوا	سُنِّلَ
۱ بار	کُبتووا	کُبَّتَ
۱ بار	عرضوا	عرض

۱ بار	حاجوک	حاجک
۱ بار	بدأوکم	بدأك
۱ بار	نصره	نصره
۱ بار	فبدوه	نبذه
۱ بار	جاءوها	جاءها
۱ بار	اتّخذوها	اتّخذها

۶) روابط عددی در ضمایر منصوب متصل به فعل

در مقایسه میان ضمایر مفرد منصوب متصل به فعل با ضمایر جمع از همین نوع، در بسیاری از موارد شاهد رابطه تساوی میان تعداد موارد تکرار هر یک از این دو هستیم، آن گونه که در جدول ذیل نشان داده شده است:

ضمیر مفرد منصوب	ضمیر جمع منصوب	دفعات ذکر شده
يدخله	يد خلهم	۵ بار
خلقه	خلقهم	۴ بار
انصرني	انصرنا	۳ بار
بشره	بشرهم	۳ بار
يسألك	يسألكم	۲ بار
ينصرونه	ينصرونهم	۲ بار
اسأله	اسألوهم	۱ بار
يضلّك	يضلّونكم	۱ بار
نصره	نصروهם	۱ بار
تواخذنى	تواخذنا	۱ بار
اتّخذه	اتّخذوهם	۱ بار
ايدك	ايدكم	۱ بار
يعثنك	يعثنك	۱ بار

۱ بار	اتنهن	اتتها
۱ بار	اخرجكم	اخرجك
۱ بار	لخرجتكم	لخرجتك
۱ بار	تخزنا	تخزني
۱ بار	يدعوه	يدعوه
۱ بار	رأتهم	رأته
۱ بار	يرونهم	يرونه
۱ بار	يزدهم	يزده
۱ بار	يضروكم	يضرك
۱ بار	تقربومن	تقربوها
۱ بار	اتخذناهم	اتخذناه
۱ بار	حملناهم	حملناه
۱ بار	احصاهم	احصاء
۱ بار	نبأنا	نبأني
۱ بار	يدعوننا	يدعونني
۱ بار	نزفتك	نزفك
۱ بار	اراكم	اراك
۱ بار	آتيم	آtie
۱ بار	يحسبهم	يحسبه
۱ بار	اضلنا	اضلني
۱ بار	ضلهم	ضلله
۱ بار	يعصمكم	يعصمك
۱ بار	غركم	غرك
۱ بار	يفشاههم	يفشاه
۱ بار	يفنفهم	يفنفيه
۱ بار	قصاهن	قصاها

۱ بار	یصد هم	یصد هه
۱ بار	نجیناکم	نجیناک
۱ بار	انجاهم	انجاه
۱ بار	نصرهم	نصره
۱ بار	نصرناهم	نصرناه
۱ بار	تنفعهم	تنفعه
۱ بار	اهدکم	اهدک
۱ بار	اهدیکم	اهدیک
۱ بار	ذرونا	ذرونى
۱ بار	اعظکم	اعظک

۹) رابطه مدهی میان مجموع کلمات مشتق از دو ریشه دارای معنی مخالف هم با جمعبندی کلیه مشتقات یک ریشه و مقایسه آن با مجموع مشتقات ریشه مقابل معنایی آن، در برخی از آنها به نوعی تساوی عددی دست یافته‌است. مثلاً کلمه (ملانکه) با تمامی مشتقات هم‌ریشه و یا نزدیک به آن که عبارتند از: (ملک - ملکا - الملکین - الملانکه - ملانکته) مجموعاً ۸۸ بار تکرار شده و در مقابل، کلمه (شیطان) و مشتقات آن یعنی (الشیطان - شیطاناً - الشیاطین - شیاطینهم) نیز ۸۸ بار آمده است.

همچنین در مقایسه مجموع موارد تکرار کلمه (طفل) با کلمه (شیخ) شاهد یک توازن عددی دقیق به شرح ذیل هستیم:

شیخ = ۱ بار	الطفل = ۱ بار
شیخا = ۲ بار	طفلاء = ۲ بار
شیوخا = ۱ بار	الاطفال = ۱ بار

در مثال فوق هر یک از این دو کلمه متقابل در مجموع چهار بار به کار رفته است. گاه نیز در مقایسه حاصل جمع موارد تکرار دو کلمه با دو یا چند کلمه دیگر متقابل، به نوعی توازن عددی برمی‌خوریم:

عشیاً + اصیلاً = هشت بار

بکره + غدوأ = هشت بار

همچنین ملاحظه می کنیم که کلمه (سر) و مشتقات آن ۳۲ بار در قرآن آمده و در مقابل کلمه (جهر) و (علانیت) و مشتقات آن دو نیز به همین تعداد به کار رفته است.
یک رقم اختلاف.

با جمع مشتقات برخی از ریشه ها و مقایسه آن با کلمات مقابل آن، خواهیم دید که تفاوت تعداد موارد کاربرد این دو دسته مقابل تنها یک است. علاوه بر این، هر خواننده زیرکی می تواند رابطه درون گروهی موجود در هر یک از این دو گروه مقابل را بخوبی درک کند، رابطه درون گروهی میان کلماتی از قبیل: نساء (زنان)- بطن (درون)- نسن (فراموشی) - ام (مادر) که هر کدام از آنها یک بار بیشتر از هر یک از کلمات گروه مقابل خود یعنی: رجل (مرد)- ظهر (برون) - حفظ (یادآوری) - اب (پدر) به کار رفته است.

اینک تفصیل این دو گروه مقابل:

۱- کلمه رجل [به معنی مرد] و مشتقات آن در قرآن کریم ۵۸ بار آمده

و کلمه نساء [به معنی زن] و مشتقات آن ۵۹ بار یعنی یک بار بیشتر آمده است.

۲- کلمه ظهر [به معنی برون] و مشتقات آن ۱۶ بار

و کلمه بطن [درون] و مشتقات آن ۱۷ بار تکرار شده است.

۳- کلمه اب [به معنی پدر] با مشتقات آن ۱۱۷ بار

و کلمه ام [به معنی مادر] با مشتقات آن ۱۱۸ بار آمده است.

۴- کلمه حیاة [به معنی زندگی] با مشتقات آن ۱۶۴ بار

و کلمه موت [به معنی مرگ] با مشتقات آن ۱۶۵ بار تکرار گردیده است.

۵- کلمه یش [به معنی نومید شد] با مشتقات آن ۱۳ بار

و کلمه طمع [به معنی آزمند و امیدوار شد] با مشتقات آن ۱۴ بار به کار رفته است.

۶- کلمه نسی [به معنی فراموش کرد] با مشتقات آن ۴۵ بار

و کلمه حفظ [به معنی یادآور شد] با مشتقات آن ۴۶ بار تکرار شده است.

ما در میان کلمات مفرد (صرف نظر از مشتقات آن) نیز شاهد همین رابطه میان کلمات

متقابل هستیم: مثلًا کلمه «ایمانا» هفت بار و در مقابل آن کلمة «کفرأ» هشت بار، کلمة

«ایمانهم» هفت بار و کلمه «کفرهم» هشت بار، کلمه «ایمانه» دو بار و در مقابل کلمه «کفره» سه بار، کلمه «المؤمنون» سی و پنج بار و کلمه «الكافرون» در مقابل آن سی و شش بار تکرار شده است.

قرآن رحمت است

قرآن کریم که خداوند آن را رحمتی برای مؤمنان خوانده است از ۱۱۴ سوره تشکیل شده و جالب است که کلمه رحمت و مشتقات آن در قرآن مجموعاً ۱۱۴ بار و به شرح ذیل به کار رفته است: «رحمه» ۷۹ بار، «رحمتك» ۳ بار، «رحمتنا» ۵ بار، «رحمته» ۲۵ بار و «رحمتی» ۲ بار.

قال علیهی عرض السین رَبِّ:

عَمِيَّا لِكَبِيرِ الْفَحْرِ الَّذِي كَانَ يَا لَامِسِ نَطْفَةٍ
تَمَّ عَذَّلُهُ مِنْ هِيَةٍ

كَمَا أَرَى كَبِيرَ فَزْرَ وَشَكَ وَيُرِيدُ نَطْفَةً بُودَفَتْ دَارِمَادَارِيَّةَ

لَهُوَ مِنْ